

Sygn. akt IV U 341/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2018r. w S.

odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 28 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu M. B. przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 lutego 2018r. do dnia 30 czerwca 2021r.

Sygn. akt IV U 341/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 lutego 2018 r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał M. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.02.2018 r. do 31.01.2020 r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 16.02.2018 r. stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie i od 6.10.2003 r. przez ostatnie 15 lat był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (odwołanie k. 1-11).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 14).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. B. dnia 4 grudnia 2017 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k. 76 akt rentowych). Składając powyższy wniosek M. B. był w trakcie pobierania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, która przyznana mu została do 31.01.2018 r. na podstawie decyzji z dnia 22.01.2016 r. (decyzja z dnia 22.01.2016 r. k. 70 akt organu rentowego). Ubezpieczony rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy pobierał od 01.11.2003 r. (decyzja z dn. 2.03.2004 r. k.3-5 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 4.12.2017 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11.01.2018 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy, ustalił, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31.01.2010 r. (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 11.01.2018 r. k.78 akt organu rentowego).

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16.02.2018 r. ustaliła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31.01.2020 r. w związku z wypadkiem przy pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 16.02.2018r. k.80 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28.02.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał M. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.02.2018 r. do 31.01.2020 r. (decyzja z 28.02.2018 r. k.81 akt organu rentowego).

Zespół biegłych sądowych: neurologa, psychiatry i psychologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że przebyte stłuczenie płatów czołowych w 2003 r., zespół organiczny – encefalopatyczny, zaburzenia zachowania i zaburzenia psychiczne spowodowane dysfunkcją CUN skutkują nadal po 31.01.2018 r. całkowitą niezdolnością do pracy, która pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 20.04.2003 r. Biegli stwierdzili, że całkowita niezdolności do pracy ma charakter okresowy i przewidywany czas jej trwania ustalili do 30.06.2021 r. (opinia k. 30).

M. B. leczy się systematycznie w PZP od 2003 r. po przebyłym ciężkim urazie czaszkowo-mózgowym. Dokumentacja z leczenia wskazuje na występowanie u niego zaburzeń funkcji intelektualnych oraz zaburzeń zachowania i emocji na podłożu organicznego uszkodzenia mózgu. W leczeniu stosowano liczne modyfikacje farmakoterapii, w tym neuroleptyki. Podczas badania wnioskodawca był bardzo męczliwy i powolny, z istotnymi zaburzeniami pamięci i koncentracją uwagi. Badanie psychologiczne i załączona dokumentacja psychologiczna wskazują na obniżenie intelektu do granic lekkiego upośledzenia umysłowego na skutek zmian organicznych w OUN. Mimo systematycznego leczenia neuroleptykiem nie uzyskano pełnej poprawy stanu psychicznego, który przy obniżonym intelekcie umożliwiałby podjęcie pracy zawodowej. Uszkodzenie mózgu skutkuje trwałymi i nieodwracalnymi zmianami. Wnioskodawca sam nie przygotowuje sobie leków, nie pamięta ich nazw, dawek oraz godzin w których ma je przyjąć, w telefonie ma ustawiony dzwonek w godzinach przyjmowania leków, jego aktywność polega na spacerowaniu z psem, pomocy w sprzątaniu, rozmowach z dziećmi podczas spacerów. Nie nawiązuje natomiast kontaktów z sąsiadami (opinia k. 30 i wyjaśnienia ubezpieczonego k. 57v).

Ubezpieczony z zawodu jest mechanikiem obróbki skrawaniem, ma wykształcenie średnie techniczne bez matury, ostatnio przed wypadkiem pracował na stanowisku pracownika ochrony (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. B. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Przepis art. 17 ust. 2 stanowi zaś, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego wymagało jedynie ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje w dalszym ciągu całkowita niezdolność do pracy, czy też po 31.01.2018 r. jest on częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych sądowych: psychiatry, psychologa i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy od 1 lutego 2018 r. do 30 czerwca 2021 r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdzili u wnioskodawcy przebyte stłuczenie płatów czołowych w 2003 r., zespół organiczny – encefalopatyczny, zaburzenia zachowania i zaburzenia psychiczne spowodowane dysfunkcją CUN i orzekli, że przeprowadzone badanie wskazuje na obniżenie intelektu do granic lekkiego upośledzenia umysłowego na skutek zmian organicznych w OUN, wskazuje na występowanie zaburzeń zachowania i emocji na podłożu organicznego uszkodzenia mózgu, a systematyczne leczenie neuroleptykiem nie dało poprawy stanu psychicznego ubezpieczonego (k. 30).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do opinii głównej (k.42) nie zawierają zarzutów, które mogłyby podważać prawidłowość opinii. Odmienna ocena stanu zdrowia ubezpieczonego przez Komisję Lekarską ZUS nie podważa opinii biegłych. Z opinii biegłych sądowych wynika, że stan zdrowia wnioskodawcy po 31.01.2018 r. nie uległ poprawie. Z faktu, że wnioskodawca spaceruje z psem, pomaga przy wykonywaniu drobnych prac porządkowych nie wynika, że jest zdolny do wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej. Należy bowiem wskazać, że nie jest samodzielny w codziennym funkcjonowaniu, gdyż zapomina, ma problem z nawiązaniem kontaktów z dorosłymi, nawet leki wydziela mu żona a przyjmuje jej po usłyszeniu alarmu w telefonie. W tych okolicznościach Sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych do opinii i oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych tych samych specjalizacji.

Sąd pominął również dowód z zeznań świadków wskazanych w odwołaniu, gdyż ten wniosek nie był podtrzymywany przez pełnomocnika ubezpieczonego na rozprawie, a ponadto przeprowadzenie tych dowodów było zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w okresie od 1 lutego 2018 r. do 30 czerwca 2021 r. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.